

JANSON, RICHARD (74): *Verpatzte Ervschaff*

Ich hatt ens en riche, ävver aal Kundin. Irgendwie muss die mich esu en et Hätz geschlosse han, dat ich secher wor, ich hätt vun dä dat all geerv.

Do kumm ich eines Dags dohin, do stundt se en der Wonnungsdür, hatt de Lippe üvverschmink ald, koot wie ich vür dä wor, do leet die vun hingen esu e paar Fützcher. Do han ich gesaht: “Nä, verzichte op et Erbe. Geihs de ni' mih hin.”

Ich verzälle die Anekdot bei minge Fründe, säht dä eine: “Och, bei mir hätt die laut drieße künne.”

Janson, Richard (74): *Verpatzte Ervschaff*

ʔɪŋ:ad_əndz_ən ʔən ʁɪʃə ʔevə ʔa:l kundɪn ʔʊn 'ʔɪʁjɛnt,vi: mʊs di miʒ_əzu: ʔen_ət hɛʦ
jɛʃlɔsə han dad_ɪŋ zɛʃjə vɔ ʔɪŋ:ɛdən fʊn dɛɔ dat ʔal jəʔɛʁf ʔʊn da kʊm_ɪŋ ʔɛɪnəs da:s
da'hɪn da ʃtɔnt_sə ʔɪn de 'vʊnʊŋs,tyɔ hat:ə lepə 'ʔʏvɛʃmɪŋk ʃʊn ko:t vi_ɪŋ fyɔ dɛɔ vɔ: dɔ le:t:i
fʊn hɪŋən_əzʊ_ə pa fyʦjə nɛ ʔʊn da ha_ŋ:əsə nɛː fɛʦɪŋtə ʔob_ət ʔɛʁːp jɛ:s_ʊtə ni_mi hinː
ʔɪŋ fɛʦɛlə di ʔanɛk'toːtə mɪŋə fʁʏndə sɛ:t:ɛ ʔɛɪnə ʔɔx bɛɪ miɔ hɛ:t:i lʊʦd:ʁi:sə kʏnə